

Să ardem pernele

Maresalmusca

Să ardem toate pernele pe rug,
aceste-abisuri unde fug
speriate vise rătăcite
atât cât noaptea le permite,
iar unele rămân pe veci închise
o, tu, pufos și alb sicriu de vise
cum dimineața îmi ucizi
coconi ce au visat omizi,
cum ce aievea-n somn trăii
în puful fără zbor acuma ții,
un puf ce sigur nu e îngeresc,
căci îngeri nu cu vise se hrănesc.

Am ațipit din nou pe perna ta
sperând că visu-mi voi găsi în ea.